

Bô-ô và Ru-tơ hình bóng cho Christ và Hội thánh

Đọc Kinh văn: Ru. 1:16-17; 2:1-3, 13-16; 3:9, 12, 15; 4:1-17, 21-22

I. Khởi đầu và kết thúc phần lịch sử này của Israel từ Giô-suê đến Ru-tơ có hai nhân vật nổi bật hình bóng cho Đấng Christ; hai nhân vật này là Giô-suê và Bô-ô, tượng trưng cho hai phương diện của một thân vị—G-suê 1:1; Ru. 4:21-22:

- A. Khởi đầu, Giô-suê hình bóng cho Christ trong việc đem dân được chọn của Đức Chúa Trời vào các phước hạnh được Đức Chúa Trời chỉ định; như được hình bóng bởi Giô-suê, Đấng Christ đã đem chúng ta vào miền đất tốt tươi, chiếm lấy miền đất cho chúng ta, và phân chia miền đất cho chúng ta làm cơ nghiệp để chúng ta vui hưởng; Đấng Christ đã giành được miền đất tốt tươi cho chúng ta, và cuối cùng Ngài là miền đất tốt tươi để chúng ta vui hưởng.
- B. Kết thúc, Bô-ô hình bóng cho Christ là Chồng của chúng ta để chúng ta được thỏa lòng.

II. Trong sách Ru-tơ, Bô-ô hình bóng cho Christ trong các phương diện sau:

- A. Là một người giàu có và ban cho hào phóng (2:1, 14-16; 3:15), Bô-ô hình bóng cho Christ, Đấng mà sự giàu có thần thượng của Ngài là không thể dò lường và là Đấng chăm sóc những người nghèo khó của Đức Chúa Trời bằng sự cung ứng dồi dào của Ngài (Êph. 3:8; Lu. 10:33-35; Phil. 1:19).
- B. Là người bà con (Ru. 2:3; 3:9, 12) chuộc lại quyền thừa hưởng tài sản vốn bị mất của Mạc-lôn và lấy vợ góa của Mạc-lôn, tức Ru-tơ, làm vợ để sản sinh những người thừa kế cần thiết (4:9-10, 13), Bô-ô hình bóng cho Christ, Đấng cứu chuộc Hội thánh và làm cho Hội thánh trở thành người tương xứng của Ngài vì sự gia tăng của Ngài (Êph. 5:23-32; Gi. 3:29-30).
- C. Theo sách Ru-tơ, Bô-ô đã chuộc Ru-tơ và quyền thừa kế của bà; nhờ thế, ông trở thành một tổ phụ đáng trọng của Đấng Christ—Ru. 4:1-17, 21-22; Mat. 1:5-6:
 - 1. Là một anh em và là Bô-ô, anh em nên quan tâm đến quyền thừa kế Christ của người khác, không chỉ quyền thừa kế của mình; nói cách khác, anh em không chỉ nên quan tâm đến sự vui hưởng Christ riêng của mình mà cũng nên quan tâm đến sự vui hưởng Christ của người khác—Êph. 3:2; 1 Phi. 4:10-11; Mat. 24:45-47.
 - 2. Giả sử một số anh em yêu dấu trong nếp sống Hội thánh trở nên giống Ru-tơ, mất sự vui hưởng về quyền thừa kế của họ, tức sự vui hưởng Christ, thì chúng ta cần có nhiều Bô-ô trong nếp sống Hội thánh để đem những thánh đồ yêu dấu này trở về vui hưởng Christ.
 - 3. Sách Ru-tơ cho chúng ta biết rằng có một người bà con khác thậm chí còn gần Ru-tơ hơn Bô-ô nhưng người đó ích kỉ; người đó chỉ quan tâm đến quyền thừa kế của riêng mình:
 - a. Một số anh em lẽ ra nên quan tâm đến những người giống như “Ru-tơ” đáng thương trong nếp sống Hội thánh, nhưng họ lại ích kỉ trong việc vui hưởng thuộc linh về Christ—Êxc. 34:2-23.
 - b. Người là Bô-ô thật và phong phú trong sự vui hưởng Christ sẽ trả giá để đem những thánh đồ như vậy vào sự vui hưởng Christ cách đầy trọn; bằng cách chặn dắt người khác như vậy, người ấy thậm chí sẽ vui hưởng Christ nhiều hơn, vui hưởng Christ nhiều nhất; mỗi ngày, chúng ta nên quan tâm đến sự vui hưởng Christ của người khác—Châm. 11:25; Công. 20:35; 1 Phi. 5:1-4.
- D. Những người giống Bô-ô sẽ là cột trụ trong nếp sống Hội thánh (một trong hai cột trụ của đền thờ tên là “Bô-ách” (nguyên ngữ cũng là Bô-ô) – 1 Vua. 7:21); trong Kinh văn, cột trụ là một dấu hiệu, một chứng cớ, về sự xây dựng của Đức Chúa Trời qua sự biến đổi khi thực hành nếp sống Hội thánh—Sáng. 28:22a; 1 Vua. 7:15-22; Ga. 2:9; 1 Ti. 3:15; Khải. 3:12; La. 12:2; Êph. 4:11-12:
 - 1. Những người là cột trụ trong nếp sống Hội thánh thì liên tục ở dưới sự phán xét của Đức Chúa Trời (đồng), nhận thức rằng họ là những người trong xác thịt, không xứng đáng cho điều gì ngoài chịu chết và được chôn—Thi. 51:5; Xuất. 4:1-9; La. 7:18; Mat. 3:16-17:

- a. Chúng ta phải phán xét chính mình là không là gì và chỉ xứng đáng bị đóng đinh; dù chúng ta là gì thì đó là bởi ân điển của Đức Chúa Trời, không phải bởi chúng ta lao tác nhưng bởi ân điển của Đức Chúa Trời—1 Cô. 15:10; Ga. 2:20; 1 Phi. 5:5-7.
 - b. Lí do của sự chia rẽ và không kết trái giữa vòng tín đồ là vì không có đồng, không có sự phán xét của Đức Chúa Trời; thay vào đó là sự tự cao, tự khoe mình, tự biện hộ, tự xưng công chính, tự chuẩn thuận, tự biện minh, sự công chính riêng, kết án người khác và điều chỉnh người khác thay vì chần dặt và tìm kiếm họ—Mat. 16:24; Lu. 9:54-55.
 - c. Khi chúng ta yêu Chúa và kinh nghiệm Ngài là người bằng đồng (Êxc. 40:3), Ngài sẽ trở nên tình yêu phi thường, sự khoan nhẫn vô biên, sự trung tín vô song, sự khiêm nhường tuyệt đối, sự thuần khiết cực điểm, sự thánh biệt và công chính hết mực, sự chói sáng và chính trực của chúng ta—Phil. 4:5-8.
2. Trên đầu các trụ trong đền thờ, có “những lưới mặt vông xe lại [giống như lưới mắt cáo] và những dây hoa treo như chùy nhỏ”; những điều này tượng trưng cho hoàn cảnh phức tạp và xen lẫn nhau mà những người là cột trụ trong tòa nhà của Đức Chúa Trời phải sống trong đó và mang vác trách nhiệm—1 Vua. 7:17; 2 Cô. 1:12; 4:7-8.
 3. Trên chót của những đầu trụ có những hoa huệ và trái lựu—1 Vua. 7:18-20:
 - a. Hoa huệ tượng trưng cho đời sống đức tin nơi Đức Chúa Trời, một đời sống đang sống bởi những gì Đức Chúa Trời là cho chúng ta, không bởi những gì chúng ta là; đồng có nghĩa là “không còn là tôi”, còn hoa huệ có nghĩa là “nhưng Christ”—Nhã. 2:1-2; Mat. 6:28, 30; 2 Cô. 5:4; Ga. 2:20.
 - b. Những trái lựu trên những hoa treo quanh đầu các trụ tượng trưng cho sự đầy đủ, sự dư dật và vẻ đẹp, sự biểu lộ những điều phong phú của Christ là sự sống—Phil. 1:19-21a; Êph. 1:22-23; 3:19.
 - c. Qua sự xóa bỏ của lưới và sự giới hạn của chùy nhỏ, chúng ta có thể sống một đời sống thuần khiết, đơn sơ tin cậy Đức Chúa Trời để biểu lộ những điều phong phú của sự sống thần thượng của Christ vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời trong sự sống.

III. Trong câu chuyện sáng ngời và thom ngát này, Ru-tơ hình bóng cho Hội thánh trong những phương diện sau:

- A. Là một người nữ trong A-đam trong cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời, và là người nữ Mô-áp (một tội nhân) trong sự sa ngã của con người, vì thế trở thành người cũ với hai phương diện này, Ru-tơ hình bóng cho Hội thánh trước khi được cứu là con người trong cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời, và là tội nhân trong sự sa ngã của con người, tức “con người cũ của chúng ta”—La. 6:6.
- B. Là góa phụ của người chồng quá cố, Ru-tơ được chuộc bởi Bô-ô, người đã thanh toán nợ nần của người chồng quá cố của bà để khôi phục quyền thừa hưởng tài sản bị mất của người chồng quá cố đó (Ru. 4:9-10), Ru-tơ hình bóng cho Hội thánh với con người cũ là người chồng bị đóng đinh (La. 7:4a; 6:6) được chuộc bởi Christ, là Đấng tẩy sạch tội của con người cũ (Gi. 1:29) để khôi phục quyền bị mất của con người thiên nhiên sa ngã vốn được Đức Chúa Trời tạo nên (Sáng. 1:26; Ês. 54:5).
- C. Sau khi được Bô-ô chuộc lại và trở nên vợ mới của ông (Ru. 4:13), Ru-tơ hình bóng cho Hội thánh sau khi được cứu, qua sự tái sinh con người thiên nhiên của Hội thánh (Gi. 3:6b), đã trở nên người tương xứng của Đấng Christ (c. 29a; La. 7:4).
- D. Do chọn đi theo Na-ô-mi về miền đất của Israel (Ru. 1:16-17) và được liên hiệp với Bô-ô, Ru-tơ hình bóng cho các tội nhân dân ngoại được gắn kết với Christ (2 Cô. 1:21) để họ có thể được dự phần cơ nghiệp mà Đức Chúa Trời đã hứa (Êph. 3:6).

IV. Bức tranh về Bô-ô (hình bóng cho Christ là Chồng mới của chúng ta) và Ru-to (hình bóng cho Hội thánh với con người cũ là người chồng bị đóng đinh của nàng) được Phao-lô nói đến trong La Mã 7:1-6:

- A. Trong sự tạo dựng của Đức Chúa Trời, vị trí nguyên thủy của con người là vị trí của người vợ; Ê-sai 54:5 nói rằng Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên chúng ta, là Chồng của chúng ta; là vợ của Đức Chúa Trời, chúng ta phải phụ thuộc vào Ngài và nhận Ngài là Đầu của mình.
- B. Khi sa ngã, con người đã nhận lấy một vị trí khác, vị trí tự phong của người cũ (chính bản thể của chúng ta do Đức Chúa Trời tạo dựng nhưng bị sa ngã qua tội); con người do Đức Chúa Trời tạo dựng là một người vợ, nhưng con người sa ngã đã trở nên độc lập với Đức Chúa Trời và làm cho chính mình trở nên đầu giống như chồng.
- C. Vì người cũ của chúng ta, là người chồng cũ, đã bị đóng đinh với Christ (La. 6:6) nên chúng ta được giải thoát khỏi luật của người ấy (7:2-4) và được kết hiệp với Chồng mới, tức Đấng Christ, là Đấng hằng sống.
- D. Là tín đồ, chúng ta có hai địa vị:
 - 1. Chúng ta có địa vị cũ là người cũ sa ngã, người đã rời bỏ vị trí ban đầu của một người vợ phụ thuộc Đức Chúa Trời và tự phong cho mình vị trí làm chồng và làm đầu, độc lập với Đức Chúa Trời.
 - 2. Bây giờ, chúng ta có địa vị mới là người mới được tái sinh, được phục hồi trở về vị trí đúng đắn, ban đầu tức là người vợ đích thực của Đức Chúa Trời (Ês. 54:5; 2 Cô. 11:2-3), phụ thuộc Ngài và nhận Ngài làm Đầu của mình.
- E. Chúng ta không còn địa vị cũ là chồng nữa vì chúng ta đã bị đóng đinh (Ga. 2:20; La. 6:6); bây giờ, chúng ta chỉ có địa vị mới là người vợ đúng đắn, trong địa vị ấy, chúng ta nhận Đấng Christ là Chồng của mình và không nên sống theo người cũ nữa (tức là không còn lấy người cũ làm chồng nữa).
- F. Trong La Mã 7:4, Phao-lô đặt một đám tang chung với một đám cưới; một mặt, chúng ta đã được chôn; mặt khác, chúng ta đã kết hôn; chúng ta đã bị làm cho chết theo địa vị cũ hầu có thể kết hôn với người khác theo địa vị mới; theo địa vị mới của mình, chúng ta kết hôn với Ngài, Đấng đã được làm cho sống dậy từ kẻ chết, hầu chúng ta có thể kết trái cho Đức Chúa Trời.
- G. Người cũ của chúng ta, tức chồng cũ của chúng ta, đã bị đóng đinh với Christ để chúng ta “có thể kết hiệp với Người khác, là Đấng đã được sống dậy từ kẻ chết, hầu cho chúng ta kết trái cho Đức Chúa Trời” (c. 4); việc kết hiệp này cho thấy rằng trong địa vị mới là một người vợ, chúng ta có một mối liên hiệp hữu cơ trong thân vị, danh, sự sống và sự hiện hữu với Đấng Christ trong sự phục sinh của Ngài.
- H. Bây giờ, là người mới được tái sinh và là vợ của Đấng Christ, mọi sự chúng ta là và làm đều liên quan đến Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời được chúng ta sinh ra như là trái, là sự tuân đổ, của đời sống mình; điều này tương phản với trái được sinh ra cho sự chết (c. 5), là trái mà trước đây đã được sinh ra bởi chúng ta là người cũ, người chồng cũ.
- I. Bây giờ, chúng ta được kết hiệp với Đấng Christ phục sinh là Linh ban-sự-sống trong linh chúng ta; đây là sự kết hiệp của “Linh với linh chúng ta” (8:16) nên “một linh” (1 Cô. 6:17):
 - 1. Chúng ta nên để toàn bản thể mình xoay về và đặt vào linh được kết hiệp này—La. 8:6b.
 - 2. Chúng ta cũng nên sống và bước đi theo linh được kết hiệp này—c. 4.
 - 3. Khi sống trong linh được kết hiệp này, chúng ta có thể sống ra Thân thể Đấng Christ để trở nên sự biểu lộ tập thể của Christ vì vinh hiển của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Êph. 1:23; 3:21; 1 Cô. 10:31; 1 Phi. 4:11; Khải. 21:10-11.